

ikke besørget med omhyggelig og sparsommelig Anvendelse af Kræfter. Den ærede Krigsminister vil tillade mig, at, naar jeg taler om Arsenalarbejder, saa taler jeg om det, hvoraf jeg har udrettet Meget i mit Liv, og hvor jeg har været med at lære, hvad der kan gøres med smaa Kræfter, fordi jeg ved private Arbejder har maattet vænne mig til at gjøre det med smaa Kræfter, da det skulde gaae ud af min egen Lomme; og det er jeg fuldt overbevist om, at der ikke sees nok hen til, at Arbejdet tilbørligt udrettes med de Kræfter, man anvender. Naar den ærede Krigsminister har søgt en af Grundene deri, at de Folk, som leveres dertil, ikke vare af god Bessaffenhed nok, saa siger jeg: det kan kun gjælde ganske undtagelsesviis. Fordi en Mand er noget mindre af Statur, kan han være, og er meget jævnlige, en meget kraftig Arbejdsmand, og der findes en stor Mængde imellem dem, som ere af stærk Vært og god Statur og kun have ringere Legemseil. Det vide vi vel fra de andre Arbejder, hvortil de anvendes, at de ikke i mindste Maade savne Legemskraft; men, naar vi dertil høre Skurekammerarbejde, Arsenalarbejde, Flytning af Vaaben nævne mellem de Gjenstande, som der er Spørgsmaal om, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at alle de Svage kunne anvendes dertil, og ville der kunne udrette akkurat det Samme, som de Stærke, saa den ærede Minister maa tillade mig, at, naar vi ikke have en langt længere Tid til at kunne overveie de Oplysninger, som paa den Maade meddeles os, og vi have for os Resultater som dette fra en foregaaende Tid, maae vi være meget angstelige med at følge de Indskydelser, som komme til os paa saadan Veie og i et saa seent Dieblif. Ligesaa godt som den ærede Minister i saa Henseende har en Pligt at opfylde, ligesaa godt have vi en at opfylde, og jeg har den fulde Dvertydning, at, idet vi her nægte denne Bevilling, saa sætte vi den ærede Minister i aldeles ingen Forlegenhed ligeoverfor det, der virkelig maa gøres for Statens Tary. Have vi faaet en saadan Dvertydning af Gjenstande, som vi maae anvende saa store Bekostninger for at opbevare, saa er det et Beviis for, at der er flere Gjenstande, vi bør stille os ved.

Naar Opbevaringsomkostningerne tilfaldt komme til at opsluge Gjenstandenes Værdi, og Gjenstandene maae opbevares saalange, at de dog ikke kunne bruges mere igjen, saa er det et uheldigt Resultat af Forvaltningen, og det er en Forvaltningsvei, som man i det Hele ikke bør give Understøttelse. Hvad det sidste Punkt angaaer, da skal jeg ikke gaae nærmere ind derpaa; jeg veed ikke, om den ærede Ordsfører maafee vil gaae ind derpaa. Jeg skal kun bemærke, at der staaer ingen Forlegenhed i veien for de extraordinære Forhold, for de Forhold, som vi i Dieblifket ikke kunne overse; thi, skulde de indtræffe, da har jo Regjeringen Ret til at træffe extraordinære Foranstaltninger ligeoverfor extraordinære Forhold. Her er Spørgsmaal om ganske ordinære Forhold, om Forhold af den Art, vi nu kunne overse, og, efterat denne Sum er bespart paa de Udgifter, der gøres, er der endda en Styrke tilbage, større end under almindelige Forhold, dobbelt saa stor som de Midler, vi i sin Tid gjorde Brug af, og som man troede at maatte gjøre Brug af, for at møde saadanne indre Bevægelser. Man troede i 1847, at 800 Mand maatte være fornødne, for at kunne gjøre dette, og det 800 Mand, valgte paa en mindre heldig Maade. Efterat denne Besparelse har fundet Sted, vil der være 1,600 Mand, og det saadanne, som ere valgte med fuldkommen Frihed, saa at de maafee endog bedre passe til Forholdene end dengang. Der er altsaa intet Savn for ordinære Forhold, og god Frihed for Regjeringen til at handle under extraordinære Forhold.

Krigsministeren: Det er meget uheldigt, at den ærede Rigsdagsmand har den Bane at blande Ting sammen, som ikke staae i den fjerne Forbindelse med hinanden. Naar Taler er om, om det er nødvendigt at holde en vis Styrke til at udføre de foresaldende Arbejder, saa kommer den ærede Rigsdagsmand med nogle Bemærkninger over et Regnskab, der skal være aflagt over adskillige Materialier og Gjenstande, som skulle være bortsolgte, og fortæller os, at Omkostningerne herved ere for høie. Naar den ærede Rigsdagsmand har lignende Bemærkninger at gjøre, saa mener jeg, at den sædvanlige Courtoisie fordrer, at